ctione ſemper quãtuncunq; fuerint innocentes humiliter preoblata/ poſſunt innocentiam ſuã cuȝ reuerentia tamen corripienti oſtendere. ſi requiſiti fuerit aut premiſſi. Unde ſanctus franciſcus. Beatus ſeruus qui non eſt velox ad ſe excuſandum et humiliter ſuſtinet verecundiam et reprehenſionem de peccato vbi non commiſit culpam.

¶ De diſciplina quo ad poſitionem boni. Ca.xi.

Congruit iam de diſciplina quo ad poſitionem boni aliquid tangere. Et primo de diſciplina circa informationem cordis ad quam eſt lectio illuminans intellectum et oratio accedens affectum. Secundo circa exercitationem ad quam diuinũ ſpectat officium. Tertio circa exercitationem operis ad quam ſpectat altaris miniſterium.

¶ De diſciplina circa ordinis informationem. Ca.xij. Primo de oratione.

Inſtent orationi feruenter non ſolum in oratione verumetiam vbicunq; fuerint cum ipſe ſint templum dei. Aut certe in lectis occulte ac ſine perceptibili ſibilo. Quippe tanto ſecurior quanto ſecretior exiſtit oratio et quaſi capitulũ ſibimetipſis tenẽtes. In quo proficiant vel deficiãt quotidiana ſecũ diſcuſſione perquirant. De vocatione ſua et innumeris bñficijs ſaluatoris gratias ei debitas tota mẽtis deuotione ſoluentes. Et quot inchoauerũt bonũ ab eo perfici inſtantiſſima oratione depoſcant. Nec ſolum pro ſe verumetiam pro alijs tam viuis: q̃ȝ mortuis orent et quaſi quoddam memento ſibi conſtituant. ¶ Poterit oraturus primo de laude dei icipere

Hinc impenſa ſibi beneficia memorari. Deide neceſ
ſitates quas patitur et deffectus exponere. poſtremo
humiliter poſtulare. Ordo tamen et modꝰ queꝫ ſpi-
ritus ſanctus ſuggerit eſt ſeruandus in oratione: et
qui affectu magis ſapit. ¶ Ad orandi ſtudiū medi-
tatio prouocat et informat. Hugo dicit. Sic oratio-
ni ſancta meditatio neceſſaria eſt/ vt omnino perfe-
cta eſſe oratio nequeat ſi: eam meditatio non comite-
tur aut precedat. Nā et hi qui mala ſua cōſiderare
negligūt aut nichil petendo: facile per ignorantiam
falluntur aut certe minus ꝙ oportet digne petēdo ꝑ
deſidiam tepeſcunt. Quanto homo magis ſua intel
ligit. tanto amplius ſuſpirat ⁊ gemit. Primū ergo
neceſſe eſt vt ſi prudenter et vtiliter deum orare volu
mus animum noſtrum iugi meditatiōe exerceamus
Et in conſideratione miſerie noſtre diſcamꝰ quid no
bis neceſſe eſt petere: ⁊ in cōſideratione miſericordie
dei noſtri quo deſiderio debeamꝰ poſtulare. ¶ Iſtis
duabus aliīs ſcꝫ miſeria hominis et mīa dei redem-
ptoris oratio ſubleuatur. Sit aūt ſemꝑ deuota: que
oportunitate iuuetur frequentia foueatur. Deuotio
nem intentio diligentia puritas et affectio probant.
Tota mentis intentio a curis exterioribus reuoca-
ta orationis vigilantie eſt applicanda/ ne aliquid
aliud preter id ſoluꝫ quod precatur animus cogitet
Unde Iſydorus. Non eſt laborum ſed cordis ora-
tio. Dum orant ſic ſemetipſos conſiderant tanꝙ pre
ſentatos domino maieſtatis. ¶ Negligentes autē
orationes nec ab ipſo homine impetrare valent
quod volunt. Et non in multiloquio ſed in puritate
cordis et compunctione lachrymarum nos exaudiri
ſciamꝰ. Et ideo breuis debet eſſe et pura oratio niſi

foꝛte et affectu inſpirationis diuine gratie ꝓtẽdatur
Quãto vero timoꝛe feruoꝛe et reuerẽtia ſit dño ſup=
plicãdũ inſinuauit qui docuit nunq̃ ſine gemitu eẽ
oꝛãdum. ¶ Opoꝛtunitas loci ⁊ tẽpoꝛis q̃etis motuũ
internoꝝ diſpoſite affectiõis ⁊ ocij ad oꝛãdũ nõ trã
ſeat ocioſa. Qui opoꝛtunitatẽ deſerit opoꝛtũitas eũ
fugit. Iſydoꝛus. Oꝛatio pꝛiuatis locis opoꝛtuni⁹ fũ
dit cum deo tantuꝫ teſte depꝛomitur. Pꝛoderit ergo
aliquãdo ad abtinendam cõpunctionem ſi ita ſemo=
tifuerint. vt puras manus ad celũ leuãdo: etiã ſuã i
terdũ audiãt vocẽ. Nonnunq̃ etiã ad ſubleuãdã i
tentionẽ in celũ ſuſpiciãt. vt coꝛp⁹ pariter et animus
tendat ad dñm: et ibi ſit coꝛ vbi ẽ theſaurus ſu⁹ dñs
ieſus xp̃s. Ceterũ mane et veſpere tempus ẽ oꝛonis
opoꝛtunũ. quod penitus peculiari vacuũ oꝛone ſi va
cat culpabiliter pꝛeteritur. Maxime aũt cuꝫ ꝓfun=
dum nocturnus ſopoꝛ inducit ſilentiũ tunc plane li=
berioꝛ erit purioꝛq̧ omnino nullo tũc turbata clamo
re nulla aſpiciẽtis laude tẽptata. Sic mentis trãq̃l=
litas ⁊ quedã ſpõtanea qñq̧ animi pꝛõptitudo: imo
inſpiratio q̃ ſe offert ociiq̧ libertas nõ innoxie negli
guntur q̃ etiã ſi deſierit laboꝛe ſunt quodã ac ſtudio
cõparanda / pſalmoꝝ hymnoꝝ ſanctaruꝫ meditatio=
num et genuflectionis inſtantia deuotionis eſt ſpiri
tus excitandus. ¶ Ocium ſi deſit ſicut ad cibum coꝛ
poris: ita quoq̧ ad refectionem anime eſt vendican=
dum. Sicut enim carnalibus cibis aliter homo ex=
terioꝛ ſic deuotis oꝛationibus homo interioꝛ paſci=
tur et nutritur. Poꝛro deuot⁹ quiſq̧ꝫ vix opoꝛtunita
te fraudatur. Deum enim quẽ ex aĩo querit vbiq̧ꝫ
inuocans inuenit. Ignauus autem ⁊ tepid⁹ nec in
ipſo valet oꝛatoꝛio oꝛandi affectum inuenire. Plo=

rat in cõuiuio magdalena:nec etiam preſentia eã im
pedit conuiuarũ. In ipſo aũt tẽplo decipit ipſe phari
ſeus. Eſt aũt frequẽter orãdũ quia oratio eſt hoſtis
flagellũ pctõris ſubſidiũ/proximi ſolaciũ:dei ſacriſi
ciũ. Frequẽs oratio viciorũ impugnationẽ extiguit
In oratiõe datur voluntas bona. Oratio frequenta
ta eſt munitio aĩe. Quãobrez poſt horas canonicas
anteꝗ̃ oratoriũ exeãt aliquid laudis vel orõnis:gra
tuitũ deo munuſculũ offerãt:quẽ frequenter per ne-
gligentiã in officij debiti exhibitiõe offẽderũt. Aſſue
ſcãt huic cõſuetudini ſctẽ frequẽter iſiſtere ⁊ cõſtanẽ
motuſꝙ animi refugos diſcant deo vel paululum
applicare.

De diuino officio addicendo. Ca:xiij.

LEctionib⁹ quoꝙ diuinis eſt anima nutriẽda
idcirco illis qui primo circa diuinum officium
addicẽdum ꝓut infra dicẽ extiterit diligenter ꝑ in
ſtructionem imbuẽdi ſcriptura eſt aliqua ex ſacra pa
gina ad morum informationem ꝯueniẽs ꝓuidenda
potius ſpiritualis conſiliationis hñde ꝙ̃ ſtudii grã.
Nouorum ſtudium fratrum in orationis inſtan-
tia in diuini exercitio officij:et fratruz obſequiis ma
xime debet eſſe. In lectione itaꝙ ſi qua ſibi ꝑmit-
ti contingerit non magis querant ſcientiã ꝙ̃ ſaporẽ
Hauriendus eſt ſepe delectionis ſerie affectus et for
mãda inde oratio que lectionem nonnunꝙ̃ interrũ-
pat hoc enim modo diuina lectio lecta confert intel-
ligentiam ſolutarem. Et ſcientia que pro virtute de
ſpicitur per virtutem poſt modũ melius inuenitur.
Certis autem horis certe lectioni vacandũ eſt. For
tuita lectio ⁊ quaſi caſu repta nõ edificat:ſʒ reddit ĩ
ſtabilẽ aiam. Ceptis eſt ingeniis imorãdũ: et aſſue-